

накара овчеритѣ и овчеркитѣ да накладжѣтъ три голѣми огъня на могилиѣ.

Огньоветѣ пламтятѣ и езици отѣ пламакъ се издигатѣ къмъ небето. Свирката жаловито свири, а момцитѣ и момитѣ, заловени съ рждѣ, водятѣ и люлѣятѣ хорото. Първийтъ или първата върти по рази извиви, а останалитѣ слѣдватѣ подиръ него или подиръ нея; послѣ всички се събиратѣ на колело, весело подскачатѣ и пакъ тръгватѣ заловени единъ до другъ. Така тѣ играха хоро слѣдъ хоро. Мария се развесели. Правнучката на старийтъ Стефанъ казва на Илия:

— Дай ми твоитѣ цотури. чепкенъ и гуня — ще стана момъкъ, а ти земи мойтъ фустанъ — ще бѣдешъ дѣвойка. Да видимъ ще ли ни познаятъ?

Илия тутакси се съгласи.

Тѣ се прѣobleкаха, поклониха се на по-старитѣ и поведѣха хорото, смѣятѣ се и се веселятъ. Изведнѣжъ кучетата залаха и млъкнаха — види се че подушиха своитѣ — и двама ѣздачи пристигнаха до могилата. Момака Мария е вече при тѣхъ; тя имъ разказа всичко, което бѣ чула и видѣла. На никого това не се показва странно, защото, види се, пристигнаха овчери отѣ Нейково, отколѣшни приятели на старий Стефанъ. Тѣ си оставиха конѣтѣ при могилата и заедно съ момака Мария тръгнаха за града.

Ключокъ Стефанъ е съобразителенъ и изведнѣжъ разрѣба какъ стои работата. Изъ яхга той се отби при рибарина — казакъ, старъ неговъ дели-ормански другаръ, и му каза щото на морето, прѣдъ мѣнастира на калугеритѣ, да има приготвена варка. Казака дорѣче — и буре съ ракия! — Той му пусна въ ржицѣтѣ нѣколко меджидиета. Казака отговори:

— Всичко ще бѣже готово на врѣме, да не съмъ азъ казакътъ Копийка. Азъ ще ви закарамъ по Черно Море, както съмъ ви водилъ и по Дели-Орманъ; нѣма да сбъркамъ пхтя.

Копийка бѣше навѣстенъ въ цѣла Добруджа разбойникъ по сушата, нарѣченъ Нощенъ за умѣянieto да